

28.2.2

(שכן טומאה יוצאה עליו מגופו לא) 17b → (אונן פסול) 16b

1. קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי ה' לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: ויקרא כא, ו
 2. דבר אל אהרן ואל בניו וינצרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני ה': ויקרא כב, ב
 3. והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחסאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: במדבר יט, יט

- I Continuation of analysis of invalidation of עבודה performed by אונן
- a only applies to יחיד קרבן, but קרבן צבור is accepted
- i proof: via ק"ו from טומאה:
- 1 if: טומאה, which is never מותר (even) to a קרבן יחיד for a גדול, yet is מותר (even) to a קרבן צבור for a כהן הדיוט
 - 2 then certainly: אונן, which is permitted to a ק"ג for a קרבן יחיד, is permitted to a כהן הדיוט for a קרבן צבור
- b challenge: series of arguments (*reductio ad absurdum*) using ק"ו like the one used by רבא
- i proving: טומאה from ק"ו, אונן while an יחיד קרבן should be forbidden from offering כ"ג
 - ii and: טמא from ק"ו, טמא קרבן יחיד even though קרבן יחיד should be permitted to offer כ"ג
 - iii and: טמא from ק"ו, קרבן צבור בטומאה should be forbidden from offering כהן הדיוט
 - iv rather: since all of these arguments contradict each other, we leave each הלכה as is (w/o using ק"ו – including רבא's)
- II Analysis of third item on list – טבול יום (if כהן is waiting שמש הערב, any עבודה performed by him is בטול יום)
- a source: v. 1 – unneeded for טמא (we got from וינצרו - v. 2), apply to טבול יום
- i challenge: why not apply it to פאת זקן (a קורה קרחה who cut a bald spot) or משחית פאת זקן (one who cut his beard)
- 1 answer: we already use this פסוק to infer חיוב מיתה לטב"י via חילול: תרומה from חילול: → it refers to טבול יום
 - (a) therefore: only a stigma which keeps the כהן from eating תרומה (e.g. טב"י) invalidates עבודה
 - (b) but: a stigma which doesn't keep the כהן from eating תרומה (e.g. קורה קרחה) does not invalidate עבודה
- b מחוסר כפורים, טמא, טב"י justifies תורה's invalidation of עבודה
- i if: only stated טמא, wouldn't have educated others, as טמא has power to be מטמא others
 - ii if: only listed טב"י (would've inferred טמא, but) wouldn't have inferred מחוסר כפורים; טב"י is banned from תרומה
 - iii if: only listed מחוסר כפורים, wouldn't have inferred טמא/טב"י, as a מחוסר כפורים has an action to fulfill (מחוסר מעשה)
 - iv suggestion: we could've learned a third from two
 - 1 question: which one could've been omitted?
 - 2 if: מחוסר כפורים were omitted, couldn't infer others, as they are banned from תרומה
 - 3 rather: טב"י could've been omitted – and we can't point to distinction that טב"י is מעשה
 - (a) reason: they are "weaker" than טב"י (see רש"י and his נוסח, and תוס' ר"פ)
 - 4 defense: מחוסר כפורים דזב=זב holds that מחוסר כפורים has same status as he had before; e.g. טמא וטב"י
 - (a) therefore: מחוסר כפורים is more severe and can't be inferred from טמא וטב"י
 - 5 suggestion: the notion of מחוסר כפורים having same status as that טומאה (before טבילה) is a מח' תנאים
 - (a) ת"ק: if the פרה was burnt by an אונן or מחוסר כפורים – valid
 - (b) יוסף הבבלי: אונן is valid; מחוסר כפורים is invalid
 - (i) rejection: all agree that מחוסר כפורים דזב::זב
 - (ii) dispute: interpretation and application of v. 3: וזה הטהור → was טמא before (i.e. טב"י)
 1. ת"ק: refers to any sort of טומאה
 2. יוסף הבבלי: refers to the type of טומאה in this פרשה (מת) – not מחוסר כפורים
 - a. therefore: אונן and טב"י, שרץ, which is less severe (in all ways) than טמא of מת – we can infer via ק"ו;
 - b. but: מחוסר כפורים of a זב- who has יוצאה מגופו – can't be inferred